

בראי לונדון

(ממכתבו של אורח ישראלי)

דוגמא להאחדה אמריקאית-בריטית שאכן הושגה. „בולדוג-וקר” — בן 28 טון ותוחב בן 76 מ”מ — הטנק הקל האחד שעומדים להכניסו לצבאות ארה”ב, בריטניה וקנדה. אכן, אחדות זו כנראה שאינה חלה על יבשת אירופה: שכן צרפת מטפחת טנק-קל משלה. אלא שמסתבר כי „קלות” פירושים שונים לה: משקלו של הטנק הצרפתי הנו 13 טון בלבד.

הרובה הבריטי המסורתי בשני הדורות האחרונים, ולא דוקא כלי-נשק בקוטר האמריקאי המקובל 0.300, דבר שהיה מאפשר, אם לא אחידות גמורה — הרי לפחות האחדות התייחסות. לעומת זאת אמנם, קיבלה קנדה, ומנהיגה עתה בצבאה, רוב הנשק האמריקאי הקל, וכן גם מספר סוגי טנקים ונשק כבד אחר, כציוד-יסוד. (הגם שתוך כדי צעד זה לתוספת-האחדה ביבשת הצפון-אמריקאית — עומדת להתמיד יותר אי-ההאחדה, בינה לבין אירופה: כי בציוד המתפנה של הצבא הקנדי, מהדוגמא הבריטית, מתחילים לזיין עתה שתי דביזיות חדשות בצבאה של הולנד — וכן לספק כמות ניכרת של נשק קנדי „מתפנה” לצבאה של בלגיה).

משהזכרו כבר פעולותיו של איזנהאואר, אפשר ויש ענין לציין כדבר מפתיע במקצת את הסיפור שסופר באחד העתונים, כי בסיורו בדגיה, פנה בקריאה לקצונה הדנית שתשמר מגע הדוק יותר עם חייליה כדי שגם בצבא זה תטופה רוח האחות וההקרבה.

עם התקדמות פעולתו של הגנרל איזנהאואר צפה יעולה בתכיפות יתר בעית הגנת אגפו הדרומי: דהיינו, איזור ונורכיה, יון והמזרח התיכון. העתונות המקצועית, צבאית בבריטניה תמימת-דעים, כי הדירה רוסית למזרח התיכון הפגע קשה במערכת ההגנה של הברית הצפון-אטלנטית ואולי תערערה. הילכך מציעים הם לקבל

הבעיות המרכזיות בשדה הפוליטי-צבאי, מלחמת קוריאה והכנות הברית הצפון-אטלנטי נדחו מתוך הכותרות הראשיות. את מקומן לקחו כותרות כגון: „אמריקה נתבקשה לעזור לבריטניה בפרס”, או: „מחלוקת הנפט בפרס”; הדיון בבעיה הפרסית, בתוצאותיה הישירות והשפעותיה העקיפות על מצבה הכלכלי והפוליטי-צבאי של בריטניה — הנו רגשני במקצת. דעתם של קברניטי בריטניה בבעיה זו — לפחות זו המוצהרת בפומבי — הגה בלתי-יציבה מאד. בעוד הם מכריזים בבית על עמדה תקיפה ושמירת הזכויות הבריטיות במלואן, מודיעה העתונות כי ניתנו הוראות לשגריר הבריטי בטורקיה, לעמוד רק על זכויות הפיזיות של החברה האנגלו-איראנית. נראה שבשלה ההחלטה לנתר, בסופו של דבר, על הבעלות החוקית של מקורות הנפט ובתי הזיקוק, ובלבד שלא יקופח חלקה של בריטניה בהספקתו. עמדה זו נובעת מההכרח של הבריטים להתנהג במתינות (אם כי גדודי צנחנים וכן טייסת מפציצי „גט”, יצאו מבריטניה בדרכם לאישם במזרח התיכון) נוכח מציאותו של השכן הרוסי על גבולה הצפוני של איראן.

פרט לדו”ח שוטף על המצב בחזית, (וביחוד — על פעילותו של יורק-להבות — להביור — חדש בידי חיל-הרגלים העושה, לדברי העתונים, שמות בכוחות הסיניים), נזכרת קוריאה הרבה בקשר לאפשרויות של הפסקת-האש. העתונים מדגישים את הצורך הפוליטי-הצבאי בהפסקת האש, נוכח האפשרות שכוחות המערב ידרשו אולי למקומות אחרים; ואגב כך מזכירים, למשל, את הודו-סין, פרס, תורכיה וגבולותיה של יוגוסלביה — שלה סיכסוכי גבול תדירים עם שכנותיה (רומניה, אלבניה ובלגריה). סימנים להפסקת האש, פרט לדברים שב-*“Wishful Thinking”** הם רואים בהכרזתו של גנרל ברנדליי, יושב ראש ועדת ראשי-המטות בארה”ב בעדותו לפני ועדה משותפת של שני בתי הקונגרס האמריקאיים, וכן בהצעות החדשות של גרומיקו בוועידת ארבעת המיניסטרים.

בשכנות גיאוגרפית קרובה ביותר לאותה ועידה, עושה הגנרל איזנהאואר בהקמת „צבא הברית הצפון-אטלנטי”, אמנם, דרישתו להאחדת כלי הנשק בין המדינות המשתתפות לא נשאה לעת-עתה פרי; הממשלה הבריטית, למשל, אישרה לא מומן את הרובה האבטומטי בקוטר 0.280 כנשק היסוד החדש לחיל-הרגלים, במקום ה-0.303, זה

* *“Wishful Thinking”* — משאלות הלב

בהקדם את יון ואת תורכיה למסגרת הברית. אמנם, מזהיר ה"טיימס" באחד ממאמריו הראשיים, הכללתן של יון ותורכיה בברית-האטלנטית, תשווה למערך ההגנתי שלה תכונה תוקפנית, "מאחר שיהיה אזי הכרח להקים בתורכיה וביוון בסיסים". יש מציינים שתורכיה התחילה בזמן האחרון לנסות לארגן "גוש נייטרלי" (וכורכים בכך את ביקורי עבדאללה — ועזאם פחה — באנקרה).

בקשר להגנת היס-התיכון עלתה כידוע שוב בשנת ה'פ"ק דראשי בחזיתו של ים זה. ויכוח זה אמנם אינו מפריע את תימרוני הציים הנערכים בו עתה: הצי התורכי — בחופי ארצו, בתיאום עם חיל היבשה שלו; הצי הינני — ביים האגיאיי; והציים של בריטניה וארה"ב, — עם שייטת איטלקית מסופחת — במרכזו, ובמערבו של היים התיכון. כרוכים בכל אלה ועידת הציים שנערכה עתה במלטה, הצעדים להגברת כוחו של הצי הבריטי ביים התיכון וועידה צבאית נוספת שתיערך אולי באי מלטה, שבה תשתתף כנראה, במקום נכבד, דרום-אפריקה. בקשר לכך מזכירים את הכרזתו של ד"ר מלאן,

ראש ממשלת אפריקה, כי "כדי למנוע מוראות מלחמה מארצו יאלץ צבאה להלחם אף באיזור יס-התיכון". לסבך בעיות ההגנה של המזרח-התיכון או "האגף הדרורי מי של הברית הצפון-אטלנטית" — יש לצרף גם את בעית הספקת הגשק לארצות השוכנות בו. עיראק, בגלל הוותה עורף קרוב" (לאינו חזית ?) קיבלה לאחרונה משלוח די גדול של טנקים ותותחים.

הסכסוך הישראלי-סורי, נוכחות יחידות-צבא עיראקיות בסוריה, והמחאות, בעיקר — הצרפתית, נגד "הגיוס החלקי בישראל", שאלת העזרה המצרית, ועידת החירום האחרונה בדמשק — כל אלה נדונים כאן לאור "ההכרח להשיג יציבות ושקט במזרח התיכון". וכל המאמרים הדנים על נושא הגנת המזרח-התיכון מתעלמים לגמרי מאפשרות שימוש בצבאות הערביים. זה"ל נזכר רק כ"כוח שיוכל לשמור על סדר, בבית"; ואלו את הכוחות שאפשר יהיה לראותם כמשתתפים בפועל במלחמה כי תבוא מחפשים בדרום אפריקה, בצי האמריקאי, בצבא האיטלקי ועוד.

בין מפקד-צבא - לקובעי-המדיניות

מתוך: "איסטרטגיה כמודגם במלחה"ע ב" ללוויט. קול. א. ה. בארן

מושג האיסטרטגיה-רבתי... חופה על היחסים הקיימים בין ראשה של ממשלה — מזה ובין ראשי המטות והמפקדים-בשדה — מזה. זהו נושא רחב... אך אסתפק בזה בציטוט קטע מהרצאתו של לורד האנקיי * לתועלתם של אלה שלא שמעו את שעוריו, ואולם אקדים לו שתי חוות-דעת מנוגדות — האחת משל איש-מעשה צבאי והשניה משל תיאורטיקון צבאי. אמר מולטקה: "האיסטרטגיה, בפעולתה, היא בלתי תלויה לחלוטין במדיניות". אמר קלאיזביץ: "המדיניות, שזורה-משולבת במלוא פעולתה של האיסטרטגיה". והרי דבריו של לורד האנקיי: "באיסטרטגיה-רבתי של מלחמה — השקפותיהם של ראשי השירותים-המוזינים צריכות כרגיל להיות הקובעות. מכל-מקום, אפילו בשטח זה המלא האהומה חייבת להמצא בתחומם של המדינאים, האחראים למדיניות. להם בלבד הדיעה המלאה על מקורות-היכולת של אומה, או ברית-האומות, באיזה רגע נתון שתוא, ועל התגיבה האפשרית למבצע זה או אחר מצד מדינות נייטרליות מהססות"

* מי שהיה במשך דור מזכיר ועד-ההגנה-הקיסרותי הבריטי, ממלחה"ע הראו עד ערב מלחה"ע ה-11.